

22.11.2011

Справа № 2-795/11

РІШЕННЯ

Іменем України

17 листопада 2011 року (повний текст 22 листопада 2011 року)
смт. Леніне

Ленінський районний суд АРК у складі:

головуючої: судді Українець Л.І.

при секретарі :Абдурамановій Л.І.

з участю позивачки ОСОБА_1, її представника ОСОБА_2, відповідачки ОСОБА_3 та її представника ОСОБА_4

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду цивільну справу за позовною заявою ОСОБА_1 до ОСОБА_3 про зобов'язання спростувати недостовірну інформацію, що порочить честь, гідність та ділову репутацію, відшкодування моральної шкоди,

В С Т А Н О В И В:

Позивачка звернулася до Ленінського районного суду АР Крим із позовною заявою до відповідача про зобов'язання спростувати недостовірну інформацію, що порочить честь, гідність та ділову репутацію, відшкодування моральної шкоди. Свої вимоги мотивує тим, що відповідачка поширила недостовірну інформацію, що порочить її честь, гідність та ділову репутацію, внаслідок чого позивачка зазнала моральних страждань. За захистом своїх прав вона звернулася до суду і просить постановити рішення яким зобов'язати ОСОБА_3 спростувати недостовірну інформацію, викладену нею в її скарзі на ім'я головного лікаря Ленінської ЦРЛ Малахова Миколи Вікторовича. А саме фрази: «Вона сидить, листає велику книгу на столі і на мене не дивиться...»; «Як почала вона на мене кричати: «Що Ви сюди прийшли, Ви не перебуваєте на обліку, я також 20 років хворію щитовидкою, також п'ю таблетки. Що Ви всі притворюєтесь хворими, і взагалі сьогодні виїзний день. Приходьте в понеділок»;...Все розмова закінчена!» і виставила мене за двері грубо, по –хамськи»; «Поясніть мені добрі люди, чи на своєму місці сидить ОСОБА_1? Що це за лікар, який не надає медичної допомоги. Яке право вона має грубити хворій людині? Хіба ми від радості ходимо в лікарню? Адже вона за це отримує зарплату! Чи, як в тому прислів'ї солдат спить, а служба іде? Відсиділа свій виїзний день в кабінеті і отримала гроші? Та Бог з ними з грішми. Але ж ми живі люди, хіба можна з нами так обходитись? Я вважаю, що її місце не в лікарні, а наглядачем в колонії, та і то навряд чи засуджені будуть її терпіти. Якщо це у вашій компетенції вживте заходів і звільніть нас від цього горе-лікаря. Нам хворим необхідна увага, добре слово, порада, а не крики вижившої з розуму жінки, яка вважає себе розумним і грамотним лікарем». Та покласти на відповідачку судові витрати та відшкодувати моральну шкоду за те, що вона вимушена була їхати до головного лікаря давати пояснення у зв'язку з чим стан здоров'я її погіршився, вона є інвалідом 22 групи та розмір моральної шкоди оцінила на суму 20000грн.

У судовому засіданні позивачка та її представник позов з уточненнями підтримали, просять їх задовольнити.

Відповідачка ОСОБА_3 та її представник у судовому засіданні з позовом не погодились, просять у його задоволенні відмовити. Зокрема ОСОБА_3 у судовому засіданні визнала, що переборщила з емоціями, бо мала велику образу на лікаря ОСОБА_1, яка не прийняла її та не надала своєчасно допомоги, тоді коли вона себе погано почувала. Ствердила, що обставини подій вона виклала достовірно без наміру образити ОСОБА_1 однак в Ленінську центральну районну лікарню з скаргою на дії лікаря ОСОБА_1 вона не зверталася, а на прохання громадянки ОСОБА_6- жительки села Челядіново, вона написала свою історію відвідування лікаря ендокринолога. Яким чином цей лист потрапив до головного лікаря центральної лікарні суду пояснити не може. Медична карта впродовж 12 років знаходиться у неї на руках, бо вона лікується не в участкового лікаря, а в лікарнях м. Керчі і м. Сімферополя.

Заслухавши пояснення сторін, вивчивши матеріали справи суд приходить до висновку, що позов підлягає частковому задоволенню.

Відповідно до частини 3 статті 10 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків встановлених цим Кодексом.

Згідно частини 1 статті 11 ЦПК України, суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Судом встановлено, що відповідачка не зверталась до головного лікаря Ленінської ЦРЛ з приводу службової діяльності ОСОБА_1, однак через сусідку ОСОБА_6, яка збирала на лікаря ОСОБА_1 інформацію в с. Челядінове, її лист став підставою для проведення відносно позивачки службового розслідування. Про це свідчить зміст самого листа, написаного від руки ОСОБА_3, про що ствердила особисто позивачка без заголовку на чію адресу цей лист спрямований (а.с.6), оглянутий в суді в оригіналі, та повідомлення головного лікаря Ленінської ЦРЛ про те, що по зверненню ОСОБА_3 проведене службове розслідування і щодо позивачки вжиті заходи реагування у вигляді профілактичної співбесіди (а.с.58).

Із пояснень позивачки на ім'я головного лікаря ЦРЛ Малахова М.В. видно, що скарг на дії ОСОБА_1 було декілька, в тому числі і звернення ОСОБА_3 (а.с.48-49,59).

Відповідно до статті 297 ЦК України кожен має право на повагу до його гідності та честі. Гідність та честь фізичної особи є недоторканими. Фізична особа має право звернутися до суду з позовом про захист її гідності та честі.

Як роз'яснив Пленум Верховного Суду України у своїй постанові № 1 від 27 лютого 2009 року «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» чинне законодавство не містить визначення понять гідності, честі чи ділової репутації, оскільки вони є морально-етичними категоріями й одночасно особистими немайновими правами, яким закон надає значення самостійних об'єктів судового захисту.

Зокрема, під гідністю слід розуміти визнання цінності кожної фізичної особи як унікальної біопсихосоціальної цінності, з честю пов'язується позитивна соціальна оцінка особи в очах оточуючих, яка ґрунтується на відповідності її діянь (поведінки) загальноприйнятим уявленням про добро і зло, а під діловою репутацією фізичної особи розуміється набута особою суспільна оцінка її ділових і професійних якостей при виконанні нею трудових, службових, громадських чи інших обов'язків.

В той же час, аналізуючи існуючі між сторонами правовідносини, суд вважає, що звернення відповідачки з приводу службової діяльності позивача хоч були спрямовані на реалізацію відповідачкою права на захист її особистих і майнових прав, однак у змісті листа містяться образливі фактичні твердження ОСОБА_3, які на думку суду слід визнати такими, що принижують честь і гідність та ділову репутацію ОСОБА_1 а саме, те, що ОСОБА_1 «не місце в лікарні, а наглядачем в колонії, і то навряд чи засуджені будуть її терпіти» та про те, що «нам хворим потрібна увага, добре слово, порада, а не крик вижившої з розуму жінки, яка вважає себе розумним та грамотним лікарем.» З метою захисту порушеного права позивачки, суд вважає за доцільне визнати ці твердження такими що порочать честь і гідність та ділову репутацію позивачки і зобов'язати ОСОБА_3 відкликати лист про події відвідування лікаря ОСОБА_1 без дати з Ленінської Центральної районної лікарні.

У зв'язку з наведеними обставинами вимоги щодо стягнення моральної шкоди є не співрозмірними з встановленими судом обставинами щодо перенесення позивачкою моральних страждань, так як окрім листа відповідачки, ОСОБА_1, давала одне пояснення на кілька скарг і встановити чийми з скаржників діями більше їй завдано моральної шкоди неможливо. Тому у відшкодуванні 20000 грн. моральної шкоди та в решті позову слід відмовити.

У зв'язку з чим, до провадження головного лікаря лікарні був прийнятий лист ОСОБА_3, який не відповідав вимогам закону України «Про звернення громадян» чи вимогам скарги на дії лікаря, а тому не був підставою для розгляду і проведення службового розслідування. Дане порушення є підставою для реагування та вжиття заходів.

Крім того встановлено, що медична карта ОСОБА_3 впродовж 12 років знаходиться на руках у відповідачки і не зберігається у реєстратурі Багеровської лікарні, що утруднило суду перевірити обставини точної дати відвідування кабінету позивачки пацієнтом ОСОБА_3

Про зазначені порушення слід довести до відома головного лікаря Ленінської ЦРБ для недопущення таких дій надалі окремою ухвалою суду.

Судові витрати на суму 37 грн. понесених позивачкою при подачі позову на оплату витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу слід стягнути з ОСОБА_3, та стягнути з ОСОБА_3 17 грн. судового збору в користь держави.

Керуючись ст.32,68 Конституції України, ст.ст.15, 16,23,94,275,280,297,299 ЦК України, ст. ст. 5, 6, 10, 11, 60, 88, 174, 212-215, 218 ЦПК України, суд -

В И Р І Ш И В:

Позов задовольнити частково.

Визнати такими, що принижуть честь і гідність та ділову репутацію ОСОБА_1, висловлені у зверненні ОСОБА_3 образливими твердження ОСОБА_3 у листі без зазначення адресата, який був предметом розгляду, як звернення, головним лікарем Ленінської ЦРБ у липні 2011 року про те, що ОСОБА_1 «не місце в лікарні, а наглядачем в колонії, і то навряд чи засуджені будуть її терпіти» та про те, що «нам хворим потрібна увага, добре слово, порада, а не крик вижившої з розуму жінки, яка вважає себе розумним та грамотним лікарем.»

Зобов'язати ОСОБА_3 відкликати лист про події відвідування лікаря ОСОБА_1 без дати з Ленінської Центральної районної лікарні.

В задоволенні решти позову відмовити.

Рішення може бути оскаржене до Апеляційного суду АР Крим у м. Феодосії через Ленінський районний суд АРК шляхом подачі а/с в десятиденний строк з дня проголошення рішення.

Повний текст рішення виготовлено 22 листопада 2011 року.

Суддя

Українець Л.І.